

Arrest

nr. 217 886 van 4 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. VAN DE SIJPE
Heistraat 189
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 7 september 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Soedanese nationaliteit te bezitten, van Arabische afkomst te zijn en afkomstig te zijn uit Khartoum.

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Dongola-origine, afkomstig van Khartoum. Sinds 2004 werkte u voor de Algerijnse ambassade in Khartoum en in die functie zou u problemen gekregen hebben met de Soedanese autoriteiten.

Op 18 juni 2010 ging u aan boord van een schip dat u naar België bracht waar u op 19 juli 2010 asiel aanvraag. Na uw vlucht uit Soedan kwamen de autoriteiten bij uw broer langs om u te zoeken en werd hij gedurende één dag vastgehouden. Uw broer werd ook bedreigd.

Op 3 mei 2011 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende een cassatieberoep in tegen deze beslissing, maar dat beroep werd op 30 november 2011 verworpen. U keerde niet terug naar uw land van herkomst.

Op 27 februari 2012 diende u een **eerste volgend verzoek** in bij de DVZ. Dezelfde dag nam de DVZ voor wat dit tweede verzoek betreft een beslissing tot weigering van inoverwegingname. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

Op 22 juni 2012 diende u een **tweede volgend verzoek** in bij de DVZ. Op 26 juni 2012 nam de DVZ voor wat dit derde verzoek betreft een beslissing tot weigering van inoverwegingname. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

Op 18 oktober 2013 diende u een **derde volgend verzoek** in bij de DVZ. Op 8 november 2013 nam het CGVS voor wat dit vierde verzoek betreft een beslissing tot weigering van inoverwegingname. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

Op 13 oktober 2015 diende u een **vierde volgend verzoek** in bij DVZ. Het CGVS nam dan een beslissing tot inoverwegingname op 3 december 2015. Op 29 januari 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U keerde niet naar uw land van oorsprong terug.

Op 15 januari 2018 diende u een **vijfde volgend verzoek** in bij DVZ. Als nieuwe elementen in uw vijfde volgend verzoek, haalde u aan dat u deelnam aan een betoging op 28 januari 2016 in Den Haag tegen de slachtpartijen in Darfoer. Het CGVS nam dan een beslissing tot inoverwegingname op 23 januari 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u lid bent van het Sudanese Democratic Forum en dat u deelnam aan manifestaties in Den Haag op 28 januari 2016, 11 december 2017 en op 31 januari 2018 (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5-6).

Toen er u gevraagd werd waar de betoging op 28 januari 2016 precies over ging en waarom er toen gemanifesteerd werd, zei u dat er "slachtpartijen waren in Darfoer en in El Geneina, dat ze de president wilden laten vallen en hem uitleveren aan het ICC". Gevraagd wanneer die slachtpartijen in El Geneina plaatsvonden, zei u dat u zich de datum niet meer herinnert en verwijst u verder naar een flyer die u bij zich had maar die helemaal niets vermeldt over El Geneina. Gevraagd wat er dan gebeurd was in El Geneina, zei u dat "ze zeiden dat er slachtpartijen waren". Gevraagd wanneer dat dan gebeurde, zei u dat u er niet zeker van was maar -volledig naast de kwestie - dat "de manifestaties in Soedan van januari 2017 erg bekend zijn" (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12). De manier waarop u verklaringen aflegt over de betoging van 2016 in Den Haag toont weinig engagement : 'ze zijn gaan betogen.'; "ik hoorde er enkel over spreken.";...

Er moet dus vastgesteld worden dat u deelnam aan een betoging op 28 januari 2016 zonder eigenlijk enige toelichting te kunnen geven bij de reden waarom er toen gemanifesteerd werd.

U verklaarde ook dat de Soedanese autoriteiten, na uw deelname aan de betoging op 28 januari 2016, bij uw zus in Khartoem langskwamen en haar huis doorzochten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Toen er u dan gevraagd werd waarom u daarna bijna 2 jaar wachtte, tot 15 januari 2018 om opnieuw internationale bescherming te verzoeken, zei u dat het uw advocate was die u kapotmaakte omdat ze u zei dat u komedie speelde. Toen u er op gewezen werd dat u toch geen advocaat nodig hebt om internationale bescherming te verzoeken, bevestigde u dit maar zei u dat u beroep wilde indienen tegen uw vorige negatieve beslissing en dat uw advocate nooit beroep heeft ingediend (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.13).

Dat uw advocate geen beroep wilde indienen tegen de negatieve beslissing van het CGVS in het kader van uw vierde volgend verzoek kan echter niet verklaren waarom u bijna 2 jaar wachtte om uw vijfde volgend verzoek tot internationale bescherming in te dienen.

*Bij het indienen van uw vijfde volgend verzoek bij DVZ, verklaarde u dat de veiligheidsdiensten bij uw zus langskwamen in Khartoem, een week of 10 dagen nadat u deelnam aan de betoging van 28 januari 2016 (zie verklaring meervoudige aanvraag DVZ in het administratief dossier). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd er u dan gevraagd hoeveel keer ze langskwamen bij uw zus, waarop u zei dat uw broer en zus opgepakt werden toen men **de tweede keer** langskwam. Gevraagd hoeveel keer de Soedanese autoriteiten bij uw zus langskwamen sinds u lid bent van het Sudanese Democratic Forum, zei u dat ze langskwamen na de betoging van 28 januari 2016. Gevraagd wanneer ze dan voor de tweede keer langskwamen, zei u dat dit gebeurde na de betoging van 11 december 2017 en dat ze daarna langskwamen na 31 januari 2018. Gevraagd of dit betekent dat uw broer en zus dan werden opgepakt toen de Soedanese autoriteiten voor de derde keer langskwamen, bevestigde u dit en zei u dat het inderdaad **de derde keer** was.*

Dit zijn dus duidelijk tegenstrijdige verklaringen.

*Bij het indienen van uw vijfde volgend verzoek bij DVZ, verklaarde u dat uw familie bezoek kreeg van de veiligheidsdiensten na uw deelname aan de betoging op 11 december 2017. U zei dat er **toen niet veel gebeurde**, u zei dat ze langskwamen, een huiszoeking deden en dan weer weggingen (zie verklaring meervoudige aanvraag DVZ in het administratief dossier).*

Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd wat er gebeurde toen ze langskwamen bij uw zus na uw deelname aan de betoging in december 2017, zei u dat ze toen een papier meehadden en ze 7 dagen later het huis kwamen doorzoeken. U legde uit dat ze een arrestatiebevel meehadden op uw naam en toen er u dan gezegd werd dat men dan toch moet geweten hebben dat u zich in Nederland bevond (waar u aan betogingen deelnam), bevestigde u dit en zei u dat het een bedreiging, intimidatie was en dat de burens dat dan zien en dan ook bang zullen zijn (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Dat men bij uw zus zou langskomen met een arrestatiebevel op uw naam terwijl men tegelijkertijd zou weten dat u zich in Nederland bevindt is weinig geloofwaardig. U legde een (moeilijk leesbare) kopie van een arrestatiebevel (dd.17/11/2017), opgesteld 6 dagen na de bewuste betoging, neer. Echter, een kopie van dergelijk document kan bezwaarlijk de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen herstellen. Immers, het betreft een document dat gemakkelijk met wat knip-en plakwerk kan gefabriceerd worden. Bovendien blijkt uit de informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier dat corruptie en documentfraude vaak voorkomen in Soedan. Bijgevolg zijn dergelijke documenten niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen.

*Er werd u verder gevraagd waarom de Soedanese autoriteiten zoveel moeite doen om uw broer en zus te intimideren en waarom ze zoveel energie in uw zaak steken. U antwoordde dat de kolonel en zijn broer, M.O. achter alles zitten. Gevraagd hoe het komt dat hij achter alles zit, zei u dat hij (en M.O.) hoorden dat u al lang een relatie had met uw vrouw en dat u geen verblijfsvergunning hebt (in België) waarna ze u bedreigden en u scheidde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10). Ook toen er u gevraagd werd of de arrestatie van uw broer en zus iets met u te maken had, zei u dat het wel degelijk omwille van u was en dat de **kolonel**, S. daarachter zat. Ook in het kader van uw vierde volgend verzoek verklaarde u tegenover het CGVS dat S., de neef van uw vrouw (die u toen **kapitein** bij de veiligheidsdiensten noemde en niet kolonel, zie gehoorverslag 5de asielaanvraag CGVS in het administratief dossier) kwaad op u zou zijn omwille van uw relatie en n huwelijk met uw ex vrouw.*

*Door uw tegenstrijdige verklaringen hierover werd er door het CGVS, in haar beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 29/1/2016, **geen geloof gehecht aan uw verklaringen dat u problemen zou ondervonden hebben met de familie van uw ex-vrouw.** U ging niet in beroep tegen deze beslissing.*

Er kan dus ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u en uw familie problemen zouden ondervinden in Soedan omdat de neef van uw ex-vrouw, die bij de veiligheidsdiensten zou werken, kwaad zou zijn op u. In dat verband moet er ook opgemerkt worden dat u ook, bij het indienen van uw vijfde volgend verzoek bij DVZ verklaarde dat de kolonel in verband staat met alles (zie verklaringen DVZ , verklaring meervoudige aanvraag, vraag 19 in het administratief dossier).

Bijgevolg kon u dan ook niet aannemelijk maken dat u of uw familie in Soedan problemen zouden hebben met de Soedanese autoriteiten.

Uit het voorgaande blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer:

- een brief van de organisatie "Sudanese Democratic Forum in Netherlands": In deze brief wordt geponeerd dat u een actief lid zou zijn van deze beweging en dat u de demonstratie, georganiseerd door deze organisatie, op 28 januari 2016 bijwoonde. Hierboven werd al vastgesteld dat u eigenlijk niet kon uitleggen waarom of waartegen er toen gemanifesteerd werd. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de verklaringen in deze brief, namelijk dat u een actief lid zou zijn van deze organisatie. In deze brief staat er ook dat alle activisten van deze organisatie gevolgd en opgepakt werden door de Soedanese veiligheidsdiensten. Toen er u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd of u leden kende van deze organisatie die problemen kregen met de Soedanese autoriteiten omwille van hun lidmaatschap, zei u enkel dat ze niet slim zijn als ze terugkeren. U voegde er aan toe dat men kan terugkeren (naar Soedan) met een Belgisch paspoort maar dat zelfs degenen met een paspoort niet terugkeren naar Soedan (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.12). Deze brief en uw lidmaatschap van deze organisatie veranderen dan ook niets aan de hierboven gedane vaststelling, namelijk dat u het niet aannemelijk kon maken problemen te hebben met de Soedanese autoriteiten.

- foto's waarop u te zien bent op de manifestaties in Den Haag op 28 januari 2016 en op 31 januari 2018: deze foto's bewijzen dat u toen daar aanwezig was maar zijn geen bewijs van uw oprecht engagement noch van de door u verklaarde vervolging door de Soedanese autoriteiten. Ook deze veranderen dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

- een Flyer over de manifestatie die plaatsvond op 28 januari 2016 in Den Haag; deze is geen bewijs van de door u verklaarde vervolging door de Soedanese autoriteiten. Ook deze verandert dus niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 7 september 2018 in een eerste middel een schending aan van "artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, een schending van de algemene rechtsbeginselen der behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel) en de materiële motiveringsplicht, doordat het CGVS niet alleen – geheel ten onrechte – geen geloof hecht aan de waarachtigheid van het relaas van verzoeker, doch eveneens dat er onvoldoende rekening werd gehouden met de door verzoeker gevoegde documenten".

Waar verweerder geen geloof hecht aan het feit dat verzoeker als lid van het Sudanese Democratic Forum heeft deelgenomen aan manifestaties in Den Haag in 2016, omdat verzoeker niet wist waartegen of waarom er gemanifesteerd werd, verklaart verzoeker dat hij nochtans duidelijk aangaf dat het een betoging betrof tegen de slachtpartijen in El Geneina, die niet voordien hadden plaatsgevonden. Verzoeker voert aan dat het geen verwondering behoeft dat hij tijdens het interview twee jaar na de feiten de exacte datum niet meer wist. Hij benadrukt dat hij wist dat hij tegen het handelen van de Soedanese autoriteiten betoogde.

Verder haalt verzoeker aan dat hij verklaarde dat de Soedanese autoriteiten verscheidene keren langskwamen bij zijn zus in Khartoem op zoek naar hem. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens zijn gehoor op de zetel van het CGVS op 6 april 2016 en meent dat er bezwaarlijk sprake kan zijn van een ernstige tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden. Hij voert aan dat het veeleer een kleine vergissing is met betrekking hoe vaak ze waren langsgesproken toen zijn broer en zus waren opgepakt, nu hij steeds heeft verklaard dat zijn broer en zus opgepakt werden na 31 januari 2018.

Volgens verzoeker is het duidelijk dat verweerder zich louter baseert op enkele kleine tegenstrijdigheden in het relaas van verzoeker en geenszins op de informatie die verzoeker wel kon verschaffen, zodat verweerder de beslissing niet afdoende gemotiveerd heeft.

Verder benadrukt verzoeker duidelijk te hebben verklaard dat de veiligheidsdiensten, na zijn deelname aan de betoging op 11 december 2017, langskwamen bij zijn zus voor een huiszoeking. Hij legt uit dat ze eerst een arrestatiebevel meehadden op naam van verzoeker en het huis daarna kwamen doorzoeken. Hij voegt eraan toe dat het arrestatiebevel zelf dateert van 17 december 2017.

Waar verweerder het ongeloofwaardig acht dat de autoriteiten bij verzoekers zus langskwamen met een arrestatiebevel, terwijl ze zouden weten dat hij zich in Nederland bevond, stelt verzoeker dat ze wisten dat hij in Nederland was omdat ze hem en andere betogers hadden gefilmd voor de Soedanese ambassade en dat de autoriteiten dan ook langskwamen om te kennen te geven dat hij nu gezocht werd door de veiligheidsdiensten. Hij verduidelijkt dat het ging om een vorm van intimidatie door de autoriteiten. De reden waarom verzoeker makkelijk door de veiligheidsdiensten kon worden geïdentificeerd, is volgens verzoeker wellicht te wijten aan het feit dat S. (een kolonel bij de veiligheidsdiensten en neef van de ex-vrouw van verzoeker) verzoeker kent. Hij voegt eraan toe dat S. bovendien kwaad was op verzoeker omwille van de relatie en het huwelijk met verzoekers ex-vrouw.

Verzoeker wijst erop dat hij tijdens zijn verzoek om internationale bescherming diverse documenten voorlegde die aantonen dat hij lid is van de organisatie Sudanese Democratic Forum, alsook foto's en een flyer over de manifestaties, en dat deze documenten zijn betrokkenheid tegen de Soedanese autoriteiten aantonen.

Bovendien meent verzoeker dat moet worden rekening gehouden met het arrestatiebevel dat verzoeker heeft voorgelegd na het interview met behulp van zijn assistente van het asielcentrum alwaar hij verblijft. Hij stelt vast dat verweerder het document afwijst, omdat enkel een kopie is voorgelegd. Uit dit arrestatiebevel blijkt volgens verzoeker duidelijk dat zulks opgemaakt is op 17 december 2017, zijnde na de tweede manifestatie, en hij gezocht wordt door de nationale veiligheids- en inlichtingendiensten. Hij meent dat het document al te makkelijk ter zijde geschoven wordt door verwerende partij, zonder dat er enig bewijs voorhanden is dat het om een vals document zou gaan.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *“artikel 48/4 Vw. aangezien het CGVS niet het statuut van subsidiaire bescherming toekent, terwijl verzoeker op de vlucht is voor een reëel risico op ernstige schade en bovendien geen bescherming kan krijgen in het land van herkomst gelet het reëel risico op onmenselijke behandeling”*.

Verzoeker voert aan dat er duidelijk sprake is van een risico op onmenselijke behandeling in hoofde van verzoeker indien hij zal terugkeren. Hij verwijst naar algemeen beschikbare informatie waaruit blijkt dat de Soedanese veiligheidsdiensten geweld niet schuwen en er een reëel risico is op martelingen (Amnesty International, *“Op-ed: Will Sudan end torture?”*, te vinden op <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2018/04/op-ed-will-sudan-end-torture/>).

In hoofddorde wordt verzocht om *“de betwiste beslissing van het Commissariaat Generaal te hervormen en aldus verzoeker de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art.1, A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen”*.

In subsidiaire orde verzoeker de subsidiaire bescherming toe te willen kennen."

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota met volgende stukken neer:

- *Origineel arrestatiebevel dd. 17.12.2017 + beëdigde vertaling (stuk 4)*
- *Envelop + beëdigde vertaling (stuk 5)*
- *Origineel arrestatiebevel dd. 10.02.2018 + beëdigde vertaling (stuk 6)".*

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaarde in het kader van zijn huidige vijfde volgend verzoek om internationale bescherming dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van zijn lidmaatschap van het Sudanese Democratic Forum (SDF) en zijn deelname aan betogingen in Den Haag op 28 januari 2016, 11 december 2017 en 31 januari 2018 tegen de slachtpartijen in Darfoer (notities van het persoonlijk onderhoud van 6 april 2018 (hierna: notities), p. 5-6).

2.4.2. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat bij asielaanvragen gegrond op activiteiten in het gastland (*réfugié sur place*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van de aanvraag beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, "*Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects*", februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, "*Note on réfugié sur place claims*", februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, "*Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*", Genève, 1992, 96).

2.4.3. Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker in het geval van een terugkeer naar Soedan problemen zou kennen omdat hij meer dan zes jaar na zijn aankomst in België actief zou zijn voor het 'Sudanese Democratic Forum' (SDF) en hij zou hebben deelgenomen aan manifestaties in Den Haag op 28 januari 2016, 11 december 2017 en 31 januari 2018 tegen de slachtpartijen in Darfoer, noch dat de Soedanese autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn. Verzoeker stond voor zijn komst naar België in 2010 immers niet in de specifieke negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten - verzoeker slaagde er in zijn vorige verzoeken om internationale bescherming niet in zijn vrees voor vervolging door de Soedanese autoriteiten in aannemelijk te maken -, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Soedanese autoriteiten verzoekers handelingen niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn acties in en vanuit België en Nederland.

2.4.4. Bovendien blijkt verzoeker niet in staat toe te lichten waarom er op 28 januari 2016 precies werd gemanifesteerd. Zo verklaarde hij vaag dat er betoogd werd omdat er *"slachtpartijen [waren] in Darfoer en in El Geneina, ze wilden de president laten vallen en hem uitleveren, aan het ICC"*, maar kon niet aangeven wanneer die slachtpartijen zich dan hadden voorgedaan (notities, p. 12). Verder getuigt de wijze waarop verzoeker spreekt over de betoging van 28 januari 2016 in Den Haag van weinig persoonlijke betrokkenheid en engagement (*"ze wilden de president laten vallen"*, *"Ze zeiden dat er slachtpartijen waren."*, notities, p. 21).

2.4.5. Verder verklaarde verzoeker dat de Soedanese autoriteiten bij zijn zus langsgingen en het huis doorzochten na verzoekers deelname aan de betoging van 28 januari 2016 in Den Haag (notities, p. 10). Hierop gevraagd waarom verzoeker bijna 2 jaar wachtte om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, antwoordde verzoeker dat zijn advocate niets deed en meende dat hij komedie speelde (notities, p. 10, p. 13). Dergelijke uitleg kan echter niet overtuigen, nu verzoeker uit ervaring wist dat hij geen advocaat nodig heeft om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Hierop gewezen, bevestigde verzoeker dit en voegde er - naast de kwestie - aan toe dat hij beroep wilde indienen tegen zijn vorige negatieve beslissing, maar dat zijn advocate nooit beroep heeft ingediend (*"Maar u hebt toch geen advocaat nodig om asiel aan te vragen?"*, *"Ja, maar ik wilde beroep indienen tegen de negatieve beslissing. Ze heeft nooit beroep ingediend, het was mijn advocate sinds 2012. Ze diende geen beroep in, ze deed dat bij veel mensen. Zelfs de regularisatie, ze weigert dat, ze zegt dat ze het toch gaan weigeren."*, notities, p. 13). De vaststelling dat verzoeker bijna twee jaar wachtte om een (vijfde volgend) verzoek om internationale bescherming in te dienen toont aan dat verzoeker internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondergraaft de werkelijke nood aan bescherming omwille van zijn voorgehouden vrees voor vervolging ingeval van terugkeer naar Soedan.

2.4.6. Voorts verklaarde verzoeker bij de DVZ dat zijn familie een week of tien dagen na zijn deelname aan de betoging op 11 december 2017 bezoek kreeg van de veiligheidsdiensten, maar dat er toen niet veel gebeurde, ze een huiszoeking deden en dan weer weggingen (verklaring meervoudige aanvraag van 15 januari 2018, punt 16). Tijdens zijn persoonlijk onderhoud gaf verzoeker dan weer aan dat, toen de veiligheidsdiensten langskwamen bij zijn zus na zijn deelname aan de betoging in december 2017, ze een arrestatiebevel voor verzoeker meehadden en ze 7 dagen later het huis kwamen doorzoeken (notities, p. 11). Er door de *protection officer* op gewezen dat ze dan toch moet geweten hebben dat verzoeker zich in Nederland bevond, vermits hij er aan betogingen deelnam, bevestigde hij dit en zei hij dat het intimidatie was (*"Maar ze wisten dat u in Nederland was?"*, *"Ja maar het is een bedreiging, intimidatie. Het feit dat de politie op de deur komt kloppen, de burens zien dat, die zullen dan ook bang zijn."*, notities, p. 11). Het is echter niet geloofwaardig dat de Soedanese autoriteiten bij verzoekers zus zouden langskomen met een arrestatiebevel op verzoekers naam wanneer zij inderdaad zouden weten dat verzoeker zich in Nederland bevindt. Verzoekers verklaringen zijn ongerijmd.

2.4.7. Aangezien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat corruptie en documentfraude vaak voorkomen in Soedan (Transparency International *"Corruption and anti-corruption in Sudan"*; *"Sudan Corruption Report"*), zodat documenten uit Soedan steeds met een passende voorzichtigheid dienen te worden benaderd. Het door verzoeker bij het CGVS en bij verzoekschrift neergelegde arrestatiebevel van 17 november 2017 met vertaling - het bij het CGVS voorgelegde arrestatiebevel betreft een (moeilijk leesbare) kopie van het bij verzoekschrift neergelegde document - kan niet aantonen dat verzoeker daadwerkelijk gevisieerd wordt door de Soedanese autoriteiten. Zowel dit stuk als het door verzoeker bij verzoekschrift neergelegde arrestatiebevel van 10 februari 2018, worden aangetast door vormelijke gebreken. In tegenstelling tot wat verzoeker stelt betreffen het geen originele authentieke documenten maar kleurenkopieën wat duidelijk blijkt uit de stempels die in kleur op het formulier werden gefotokopieerd. Bovendien wordt telkens niet de naam van de inspecteur maar een vermelding *"Nationale veiligheids- en inlichtingendiensten"*.

Bovendien kan niet worden ingezien waarom de Soedanese autoriteiten zoveel moeite zouden doen om verzoekers broer en zus te intimideren, noch waarom ze zoveel energie in verzoekers zaak steken. Ten slotte, zoals hoger reeds aangegeven, kan niet worden ingezien waarom de Soedanese autoriteiten bij verzoekers zus zouden langskomen met een arrestatiebevel op verzoekers naam wanneer zij inderdaad zouden weten dat verzoeker zich in Nederland bevindt. Een dergelijke werkwijze zou verzoeker alleen doen aanzetten niet terug te keren naar zijn land wat haaks staat op het doel van een arrestatiebevel.

2.4.8. Hierop gewezen, antwoordde verzoeker dat de kolonel en zijn broer, M.O., achter alles zitten (notities, p. 11). Verzoeker legde uit dat de kolonel en M.O. hoorden dat verzoeker al lang een relatie had met zijn vrouw en dat verzoeker geen verblijfsvergunning heeft in België waarna ze verzoeker bedreigden en hij van zijn vrouw scheidde (*“Ze hoorden dat ik al lang een relatie had met haar, voor het huwelijk en dat ik geen verblijfsvergunning heb, ze hebben me bedreigd en ik scheidde. Op 7 januari 2015 zei ik ja, legaal op papier, op 1 september 2015.”*, notities, p. 11). Verzoeker gaf verder aan dat het feit dat zijn broer en zus werden opgepakt na verzoekers deelname aan de betoging van 31 januari 2018 omwille van verzoeker was en dat de kolonel, S. daarachter zat (notities, p. 9). Ook bij het indienen van zijn vijfde volgend verzoek bij de DVZ verklaarde verzoeker dat de kolonel in verband staat met alles (verklaring meervoudige aanvraag, vraag 19). De Raad stelt vast dat verzoeker reeds in het kader van zijn vierde volgend verzoek om internationale bescherming verklaarde dat S., de neef van zijn vrouw (die hij overigens toen kapitein bij de veiligheidsdiensten noemde en niet kolonel) kwaad was op verzoeker omwille van zijn relatie en huwelijk met zijn (inmiddels) ex-vrouw gehoorverslag van het CGVS van 13 januari 2016 in het kader van zijn vierde volgend verzoek, p. 8). De commissaris-generaal nam in deze een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, gezien geen geloof werd gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij problemen zou hebben gehad met de familie van zijn ex-vrouw. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing, zodat deze als vaststaand dient worden beschouwd. Aldus kan geen geloof gehecht worden aan verzoekers verklaringen dat hij en zijn familie problemen zouden ondervinden in Soedan omdat de neef van zijn ex-vrouw, die bij de veiligheidsdiensten zou werken, kwaad zou zijn op verzoeker.

2.4.9. Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat verzoeker of zijn familie problemen zouden hebben met de Soedanese autoriteiten in Soedan. De Raad ziet geenszins in hoe verzoekers beweerde activiteiten in België en Nederland bekendheid zouden genieten bij de Soedanese autoriteiten, laat staan dat dit verzoeker in een dermate negatieve belangstelling van de Soedanese autoriteiten zou kunnen brengen dat hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

2.4.10. De door verzoeker bij het CGVS voorgelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet doen wijzigen. De brief van de organisatie *“Sudanese Democratic Forum in Netherlands”* vermeldt dat verzoeker een actief lid zou zijn van deze beweging en dat hij de demonstratie, georganiseerd door deze organisatie, op 28 januari 2016 bijwoonde. Hierboven bleek reeds dat verzoeker hoogstens een meeloper is en zijn persoonlijk engagement bij deze manifestaties miniem was. Verzoeker was geen *“actief lid”* van deze organisatie zoals het attest fout vermeldt. Verder wordt in de brief vermeld dat alle activisten van deze organisatie gevolgd en opgepakt werden door de Soedanese veiligheidsdiensten. Nochtans, wanneer verzoeker gevraagd werd of hij leden van de groep kende die problemen kregen met de Soedanese autoriteiten omwille van hun lidmaatschap, antwoordde verzoeker ontwijkend *“Als ze terugkeren, dan zijn ze niet slim. Met een Belgisch paspoort is het mogelijk, zelfs degenen met een paspoort keren niet terug naar Soedan.”* (notities, p. 12). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij *“actief lid”* was van deze organisatie, laat staan dat hij zou worden geviséerd door de Soedanese autoriteiten omwille van zijn lidmaatschap. Bovendien kan niet worden ingezien waarom een persoon met dubbele nationaliteit vrijuit zou gaan in Soedan wanneer hij een werkelijke bedreiging vormt voor het regime.

De foto's waarop verzoeker te zien is op de manifestaties in Den Haag op 28 januari 2016 en op 31 januari 2018 tonen aan dat verzoeker aanwezig was, doch vormen geen bewijs van oprecht engagement, noch van voorgehouden door de Soedanese autoriteiten.

De flyer over de manifestatie die plaatsvond op 28 januari 2016 in Den Haag kan evenmin aantonen dat verzoeker ingeval van terugkeer naar Soedan zou worden vervolgd door de Soedanese autoriteiten.

2.4.11. De documenten, die werden neergelegd op 14 december 2018 en op 3 januari 2019, werden overgemaakt na het sluiten van de debatten en worden derhalve, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, niet in overweging genomen.

2.4.12. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.13. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. Uit het door verzoeker aangehaalde artikel van Amnesty International "*Op-ed: Will Sudan end torture?*", dat schrijft over foltering door de veiligheidsdiensten in Soedan, kan immers niet blijken dat er in Soedan een binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK